

Sygn. akt III Cz 798/18, III Cz 799/18

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie: SO Roman Troll

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2018 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta G.

przeciwko E. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 27 grudnia 2017 r., sygn. akt I Nc 816/12

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie, co do punktu 1 zaskarżonego postanowienia;**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie;**
- 3. nie obciążać pozwanej kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

SSR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Roman Troll

o.d.UZASADNIENIE

2.Sąd Rejonowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 27 grudnia 2017r. oddalił wniosek pozwanej E. P. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 16 maja 2012 roku oraz odrzucił sprzeciw pozwanej od tego nakazu zapłaty.

3.Uzasadniając orzeczenie, Sąd wskazał, że wniosek pozwanej o przywrócenie terminu nie zasługiwał na uwzględnienie albowiem nie zostały uprawdopodobnione okoliczności uzasadniające wniosek w oparciu o art. 169 § 4 k.p.c. Sąd mając przy tym na uwadze konsekwencje oddalenia wniosku pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, wniesiony przez pozwanego sprzeciw został odrzucony w oparciu o art. 504 § 1 k.p.c.

5.Zażalenie na to postanowienie wniosła pozwana zaskarżając postanowienie w całości

6.Zarzuciła obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 504 § 1 k.p.c. w zw. z art. 159 § 4 k.p.c. będących skutkiem błędnego przyjęcia przez Sąd I instancji, iż

pozwana nie uzupełniła sprzeciwu po wezwaniu Sądu w terminie oraz art. 48 k.p.c. - wyłączeniu sędziego z orzekania w niniejszej sprawie.

7. Na tych podstawach wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu a tym samym przywrócenie terminu i przyjęcie sprzeciwu.

9. W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło odnieść skutku.

Zażalenie, w odróżnieniu od apelacji, jako zwykły środek odwoławczy, przysługuje na te postanowienia sądu pierwszej instancji, które kończą postępowanie w sprawie lub też dotyczą rozstrzygnięć incydentalnych. O ile te pierwsze zawsze są zaskarżalne zażaleniem (art. 394 § 1 k.p.c.), o tyle te drugie tylko w przypadkach enumeratywnie wyliczonych w powołanym przepisie. Samo to wyliczenie, w nawiązaniu do redakcji przepisu, a w szczególności do wyrażenia „a ponadto”, nadaje powołanemu uregulowaniu charakter normy szczególnej, wyłączając tym samym możliwość jej rozszerzającego interpretowania.

Stosownie zatem do tej regulacji prawnej określonej w art. 394 § 1 k.p.c., należy podkreślić, iż zażalenie przysługuje tylko na postanowienie Sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie oraz w sprawach określonych w katalogu art. 394 § 1 pkt 1 –11. W katalogu tym nie wskazano postanowienia o odrzuceniu wniosku o przywróceniu terminu. Postanowienie to nie kończyło również postępowania w niniejszej sprawie, dlatego nie przysługiwało na nie zażalenie na podstawie ogólnej wynikającej z art. 394 § 1 k.p.c. Uznać zatem należy, iż zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia było niedopuszczalne i związku z tym podlegało ono odrzuceniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 1 postanowienia.

Odnosząc się natomiast do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia należy wskazać, że zgodnie z art. 502 k.p.c. pozwany w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty powinien zaspokoić roszczenie w całości wraz z kosztami albo w tym terminie wnieść do sądu sprzeciw.

W rozpoznawanej sprawie odpis nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym został doręczony pozwanemu 28 maja 2012r. Dwutygodniowy termin do wniesienia sprzeciwu upłynął zatem 11 czerwca 2012r. Sprzeciw wniesiony 12 grudnia 2017r., choć datowany na 27 października 2017r., należało uznać za wniesiony po upływie przepisane terminu, a zatem zgodnie z art. 504 § 1 k.p.c., podlegał on odrzuceniu.

Z tych też przyczyn, Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c. odrzucił zażalenie pozwanej na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia, a w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie w pozostałym zakresie.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. ze względu na okoliczność, że strona powodowa korzysta ze stałej obsługi prawnej, jak również wobec faktu, że wysokość wszystkich świadczeń dochodzonych w toku postępowania egzekucyjnego, w szczególności wysokość świadczeń ubocznych, przenosi wartość należności głównej, a zatem obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania zażaleniowego byłoby sprzeczne z zasadą słuszności statuowaną w art. 102 k.p.c.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Roman Troll